

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

2. Quanta sit, etiam hoc tempore, multitudo veneficorum?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

Deuter. 18. 9. letas, idem testatus est, qui prædixit delendas. *Quando ingressus fueris Terram, quam Dominus Deus tuus dabit tibi, caue ne imitari velis abominationes illarum gentium, nec inueniatur in te, qui iuret filium suum, aut filiam, duceus per ignem; aut qui ariolos sciscitetur, & obseruet somnia atque auguria, nec sit maleficus, nec incantator, nec qui pythones consulat, nec diuinos, aut quærat à mortuis veritatem: omnia enim hac abominatur Dominus; & propter istiusmodi scelera delebit eos, in introitu tuo.* Postea etiam Israëlitas, mores Ægyptiorum & Palæstinorum imitatos, abiecit Dominus: *Proiecisti enim populum tuum, domum Iacob: quia repleti sunt, ut olim, & augures habuerunt, ut Philisthym, & pueris alienis adhaerunt.* Ob hæc ipsa crimina dicitur: *Et tradiderunt se, ut facerent malum coram Domino, ut irritarent eum.* Eandem ob causam Manasses ductus est in captiuitatem; multiq̄ue alij funditus perierunt. Maxima peccata, maximis pœnis sunt digna.

Isa. 2. 6.

4. Reg. 17. 16.
4. Reg. 21. 5.

II.

Luc. 18. 8.

Quid igitur putemus nobis futurum? An non & inter Christianos, immò inter eos, qui se Catholicos profitentur, inualefcit hoc scelus, augetur numerus, crescit in dies maleficorum multitudo? Nihil enim dicam, de fidei nostræ aduersis partibus, quæ ut in libidinem, impudiciã, libertatem & omnia pænè vitia ex dogmatum suorum principijs sunt proiectiores; ita facilius etiam in has se diaboli compedes induunt. Multitudo autem vel ex ipsarum sagarum & magarum verbis, vel haud obscuris experientijs potest conijci. Neque enim solus Christus prædixit, sub finem mundi, cognitionem Dei, religionemq̄ue veram ita defecturam, ut vix possit sincerus Numinis cultus reperiri. *Veruntamen, ait, Filius hominis veniens, putat, inueniet fidem in terra?* Sed ipsi etiam venefici jam sæpius vltro facti sunt, apud diuersos magistratus, eam esse hominum istorum multitudinem, ut sæpe in conuentibus solennioribus toti campi repleantur. Addunt, breui fore tantum numerum, ut publicè, omnibus inspectantibus, etiam interdum, in pratis, hortis, & plateis ciuitatum choreas sint instituturi. Certè, in illis tribunalibus, quæ huic hominum generi non parcunt, denuntiatorum ingens est annotata copia, syllabi grandes, immanes dipthereæ; è quibus etsi possint subinde esse innocentes, plurimos tamen reos deprehendi, experientia, & manifesta

festa demonstrant documenta. Nec paruum esse numerum effe-
 ctus ipsi, & quotidiana clamant exempla. Nec longè ea vel è li-
 bris, vel è regionibus peregrinis petam. Fui in loco, vbi juvenis
 studiosus, cum animi gratia, nescio quò vellet equitare, ocreas
 situ marcidas in culinam extulit: ibi laridum quærens, quo eas in-
 ungeret emolliretque, incidit prope focum in angulo quodam,
 in ollulam pinguedine ignota plenam, quam ad ocreas perungen-
 das aptissimam arbitratus, corio alterius ocreæ strenuè infricuit.
 Quam vbi adipe jam saturatam putavit, non procul à prunis in
 foco deposuit, vt concalefacta vnguen magis imbiberet. Interim
 dum ocrearum alteram arripit itidem omento imbuendam, prior
 illa, quasi calorem sentiens, & ab igne animata, cœpit à se moue-
 ri, erigere ceruicem, & repentè de foco per caminum euolare;
 quam nulla vociferatione juvenis potuit retinere, aut ad se reuo-
 care. Nempe ea ipsa ollula erat, ad sagæ furcam vngendam de-
 putata. Quoties audiui adolescentes queri, se noctu à prementia-
 bus sagis infestari? Et fuit vir grauis, qui mihi dixit, se nocturno
 tempore à felibus infestari, quas cum stricto ense peteret, è clauso
 cubili euauerunt. Alius retulit, felem, obseratis ianuis ac fene-
 stris, ad se noctu intrasse, insiliisse in lectum suum, ac paulatim ita
 pellem suam extendisse, vt in feminam mutaretur; quam cum
 apprehensam, sed jam altera metamorphosi rursus in felem con-
 tractam, auribus mutilare vellet, rogante vxore, incruentam
 quidem dimisit; sed cum per fenestras eiecisset, in plateis tertia-
 iam metamorphosi, rursus è fele fœmina, cœpit affatim cachin-
 nare. Quid dicam de caupone, qui seriùs in cellam descendens
 vinum hospitibus allaturus, reperit sagas circa dolia sedentes in
 corona, & vinum sine solutione pretij potitantes, quæ superue-
 niente eo, repentè disparuerunt? Vna tamen dominarum armil-
 lam auream post se reliquit, ne gratis mero se se ingurgitasse vi-
 deretur. Armillam postea caupo passim ostendit, quam nemo ta-
 men videri volebat, se amisisse. Alia per caminum euecta cingu-
 lum in summo reliquit, quod vna parte intra, alia extra caminum,
 toto die, pendere videbatur. Alia, in quadam domo, per aliquot
 horas, jam hoc, jam illo loco choreas instituerunt, varijs modis
 fugata, sed in fuga vna puluinulum mollissima pluma fartum, &

A a a a

serico

serico rubro pertextum reliquit, manè ab incolis in ipsis scalis re-
 pertum, atque alijs monstratum, postea quamuis diligenter in-
 clusum, tamen amiserunt, sine dubio ab eo asportatum, qui sa-
 gam ipsam intulit extulitque. Quid quòd, clara die, qui foenum
 in pratis colligebant, viderunt foenum in aceruum cumulatam è
 terra tolli, atque per aërem, trans montem vicinum subuolare,
 hominibus, qui inuisi ei insidebant, alta voce jubilantibus, & ex-
 ultantibus, quasi curru triumphali veherentur? Non esset finis,
 si omnia vellem, quæ ab auritis vel oculatis testibus habeo, vel-
 lem percensere. Sed me maximè mouet seductissima iuuentus.
 Adolescentes noui, qui ad nocturnas choreas puellam vnam alter-
 amuè è vicinia aduocârunt, cum quibus & aliæ venerunt, nota-
 rum speciem mentitæ, quæ vbi miseros iuuenes ad pessima quæ;
 seductos deceperunt, ijs spectantibus euolarunt per fenestram.
 O qualia & quanta in hoc genere à fide dignissimis audiui de ijs,
 qui serò suam calamitatem deplorauerunt! Neque in iuuenibus
 dumtaxat ista contingunt. Noui pueros, qui mirissima narraue-
 runt, quæ sibi corruptis dicebant accidisse, & ne somnia putaren-
 tur, signa dabant manifesta, se diabolo esse mancipatos. Interfui,
 cum eis in corpus aciculæ profundius imprimerentur ibi, vbi Sty-
 gium gerebant characterem, nec quidquam tamen doloris sentie-
 bant. Ante omnia tamen me miseret ætatis tenellæ, quæ non-
 dum peccati enormitatem agnoscens, palàm fatebatur, se cum
 matre nocturnis horis, facto humi circulo, vectari per aërem, ad
 loca lata & jucunda; ibi epulari, ibi paruas pupas esse viuas qui-
 buscum ludant; ibi disci egregias artes; & vt narrationi fidem ad-
 derent, extemplò serobes effodiebant, è quibus musculi profili-
 rent; quin & puluere pugillo comprehenso, atque in calum ia-
 ctato, poterant, quemcumque volebant, pulicibus & pediculis
 implere; pessima imitatione Aaronis, qui *extendit manum, vir-
 gam tenens: percussitq; puluerem terra, & facti sunt cinipis*: quod
 igitur tunc malefici incantationibus suis facere non potuerunt,
 nunc pænè infantes efficiunt. Vt taceam tot claudos, contractos,
 lenta tæbe consumptos, immatura morte peremptos; nec pestes
 arte procuratas; nec imbres, nec grandines, nec tempestates, aut
 fulmina, aut incendia memorabo, quæ iam hoc, iam illo loco, vr-
 be, re-

Exod 8. 17.

be, regione audiuntur, præter omnem naturæ ordinem, alieno tempore, excitata. Atque hæc sola damna, cum dissimulantur, & sæpe etiam excusantur ab hominibus, ad diuinum Tribunal prouocant, & postulant vindictam, hostelque ad arma, ad arma inuitant.

Huic hominum generi annexæ sunt blasphemix, & summæ ignominix mysterijs religionis illatæ. Quàm enim indignis modis tractant diuina Sacramenta? quàm sacrilegè confitentur? quàm irreuerenter & iniuriosè sacram hostiam non iam modò resumunt, sed etiam ex ore eximunt, vendunt, illudunt? Quibus verbis cælum, Diuos, Deum proscindunt? Quodque indignationem auget, etiam alij, qui diabolo se non manciparunt, tamen loquuntur, iurant, imprecantur more diabolorum. Etsi ergo blasphemix non sint veneficio ac magia detestabiliore, sunt tamen peccata valde enormia, eoque Deum vehementiùs ad irascendum prouocantia, quò sunt vltiora: ob quæ etiam grauiora, quam patimur, sunt metuenda. Hæc ita non solùm apud facem vulgi, & milites, sed etiam multos alios eminentiores vltata sunt, vt pro ornatu sermonis habeantur, vel magnanimitatis esse signa existimentur. Quoties enim Creatori nostro vel tribuitur, quod non est, vel negatur, quod est, atque adeò blasphemia committitur? De blasphemio eiusmodi dixit ad Moysen Dominus: *Edisc blasphemum extra castra, & ponant omnes, qui audierunt, manus suas super caput eius, & lapidet eum populus vniuersus. Et ad filios Israël loquèris: Homo, qui maledixerit Deo suo, portabit peccatum suum: & qui blasphemauerit nomen Domini, morte moriatur: lapidibus opprimet eum omnis multitudo, siue ille ciuis, siue peregrinus fuerit. Qui blasphemauerit nomen Domini, morte moriatur.* Nec tantùm blasphemix mortis pœna decreta est, sed hoc crimen publica vindicta & gentium excidio punitum. O superi boni! ô misericors Deus, si omnes occidendi sunt, qui nomen tuum blasphemant, quora pars hominum viua remanebit? Et tu dixisti: *Va genti peccatrici, populo grani iniquitate, semini nequam, filijs sceleratis: dereliquerunt Dominum, blasphemauerunt sanctum Israël, abalienati sunt retrorsum.* Potentiùs tamen regem Sennacherib blasphemia perdidit: *Noli timere à facie sermonum, quos audisti (ait Dominus) quibus*

III.

Leuit. 24. 13.

Isa. 1. 4.

4. Reg. 19. 16.

AAAA 2

blaspha-